

komme ind paa at referere alle Lægernes Udtalelser, men skal blot henvise til, at for saa vidt jeg har kunnet se, er der kun en eneste Læge, som udtaler sig mere bestemt om Tobakkens skadelige Indflydelse paa Børnene. Det er Dr. Willerup, Reservelæge paa Sindsygeanstalten ved Vordingborg. Han siger: „Jeg tror, at Tobaksrygning hos Børn rummer en alvorlig Fare for Sundheden“.

Naar man gennemlæser, hvad alle disse Læger sige, kommer jeg til det Resultat, at den sidste ærede Taler næppe med Rette kan henvise til, at dette Onde er af en saadan Art, at vi bør gribe ind imod det ved Lovgivningsforanstaltninger. Naar disse Læger, som alle ere spurgt herom, som alle ere enten Børnelæger eller Nervalæger eller Læger i Bryst-, Hals-, Øre- og Næsesygdomme — netop Læger, som skulde have Erfaring for Skadeligheden af Tobaksrygning hos Børn — ikke have kunnet konstatere denne Skadelighed, tror jeg, at denne overdrives noget.

Den sidste ærede Taler udtalte, at der var intet Land i Verden, hvor Børnene ryge saa mange Cigaretter som her. Vi høre, naar der fra anden Side agiteres mod Drikkeriet, at der er intet Land i Verden, hvor man drikker saa meget som i Danmark. Vi have efterhaanden faaet saa mange Laster her, at det er rent forfærdeligt. Jeg tror nu ikke, vi ere saa forfaldne i de forskellige Retninger, som man vil gøre os til. Jeg priser det ærede Medlem, der sidder lige foran mig (Nielsen-Grøn), for det Arbejde, han har gjort paa Totalafholdenhedens Omraade, det er meget paaskønnelsesværdigt. Jeg paaskønner ogsaa de Lærere, som tage denne Sag op og bekæmpe Tobaksrygning hos Børn, fordi jeg tror, det er en Uvane, en Unode, som Børnene skulde lægge af, men jeg vil sige, at hvis der blev anvendt lidt mindre stærke Midler i Agitationen, vilde man naa Maalet betydelig lettere. Jeg tror, det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) meget godt kunde kæmpe mod Spiritus uden at forkynde: „Danmark er det mest fordrukne Land i Verden“. Jeg tror, det hverken er til vor Ære eller Gavn at ville slaa det fast, at Danmark er det mest fordrukne Land i Verden. Og jeg vil sige til det ærede Medlem for Slagelse (Lange), at han ikke behøver at bekæmpe Tobaksrygningen med saa stærke Ord som, at der intet Land er i Verden, hvor Børnene ryge saa mange Cigaretter som her. Jeg tror ikke, det passer. Jeg tror ikke, man har nogen Statistik over dette Spørgsmaal, og det vil blive vanskeligt at faa den. Vi

kanne godt holde os til Faktum i jævne Ord og sige, at det er skadeligt for Børn at ryge Tobak, at det er en Unode, de helst maa lægge af, og at det er noget, som Forældre og Skolerne bør bekæmpe.

Det er ganske vist en vanskelig Op-gave og maaske vanskeligere end nogen anden lignende at bekæmpe hos Børnene, for naar jeg skal sige til min Søn: „Du maa ikke ryge Tobak, min Dreng, for det er skadeligt“, svarer han rimeligvis: Har du ikke selv gjort det som Barn? Og saa maa jeg straks tilstaa, at det var en Last, jeg til en vis Grad var forfalden til. Og naar Drengen saa ser sin Fader ryge og maaske ogsaa sin Moder ryge, bliver det endnu vanskeligere for ham at forstaa, at det er saa forkasteligt. Derfor, naar den sidste ærede Taler fremhævede, at hvis vi skulde have den Sag rigtig i Gang, skulde vi have Grænsen op til 21 Aar, tror jeg, han maa gaa videre, han maa sige, at vi skulde have Grænsen sat op til 70 eller 90 Aar. Det vil da maaske kunne lykkes at faa Børn til at lade være med at ryge Tobak.

Det er selvfølgelig rigtigt nok, at det er skadeligt at ryge, og at man bør søge at komme bort derfra.

Det Middel dertil, det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) anbefalede, var, tror jeg, slet ikke saa galt. Jeg tror, at et af de Hovedmidler, man kan anvende for at faa Børn til at lade være med at ryge Tobak, er at beskæftige dem paa en nyttig og god Maade. Navnlig i store Byer vilde Børn, hvis der blev skaffet dem Lejlighed til at røre sig i det fri, til at drive Sport, Leg osv., naturligvis lade være at ryge. Jeg tror ikke egentlig, at de gøre det, fordi det er en saa forfærdelig stor Nydelse for dem, men de gøre det, fordi de ikke kunne finde paa noget andet at bestille i det Øjeblik. Derfor, jo mere man kommer ind paa at tage sig noget mere af Børnene, desto mere ville de lade være at ryge. Det er derfor ingen Tilfældighed, at det særlig er Børn i de store Byer og ikke Børnene paa Landet, der ryge. Den, der kender Forholdene paa Landet, ved, at det er meget sjældent, man ser en Dreng ryge. Det hænder dog ikke saa sjældent, at man forærer dem en Pibe til Konfirmationen, en ikke meget nyttig Konfirmationsgave, som man maa se at komme bort fra, naar vi sætte Alderen efter denne Lov til 16 Aar. Men de smaa Børn paa Landet ryge meget sjældent, og det er, fordi de have mere Plads til at røre sig, og fordi